

Twee dochters

Raymond R. Hausoul

De Heer plaatst mensen op gelijke voet. Dat is een bemoediging die stimuleert om niet te hoog en niet te laag van jezelf te denken. Er zijn boordevol Bijbelse gebeurtenissen te bedenken die dit tonen. Een van die gebeurtenissen raakt telkens weer. Het is een merkwaardig verhaal voor iemand die het voor het eerst leest. Maar een prachtig verhaal voor wie er diep over nadenkt. Het toont hoe de Heer mensen die tot Hem komen gelijke eer en respect schenkt. Een gebaar dat betoverend werkt en navolging mag vinden in zijn navolgers.

Vlechtwerk

Ik doel op het verhaal van de bloedvloeiende vrouw en Jairo en zijn dochter. Het zijn twee verhalen die met elkaar vervlochten zijn. Ze zijn niet los verkrijgbaar, ze gaan per paar. Geen evangelist achtte het nodig ze uit elkaar te rafelen. Het gaat in beide gevallen om ongeneesbare situaties die door mensen en Thora bestempeld worden als onreinheden. De ene dochter was zwaar ziek en de ander gestorven. Een jood meed die situaties. De ene werd een outcast, de ander opgebaard voor de begrafenis. In die situatie komt de Heer Jezus. De Man die mensen gelijk behandelt en respecteert. Onreinheid vormt geen hindernis voor Hem. Het tegenovergestelde gebeurt. Jezus verandert onreinheid in reinheid. Hij wordt door een onreine vrouw aangeraakt en maakt haar rein door haar te genezen. Hij raakt een dood lichaam aan en maakt het levend waardoor het rein is. Niets houdt Hem tegen. Onreinheden, ziekten en dood moeten wijken voor zijn gezag. Hoe anders dan de anderen is Hij! Hoe anders dan wij vaak zijn.

Twee gasten

Het is boeiend te zien hoe de evangelist aan het begin twee volwassen mensen in hun nood contrasteert en aan het einde twee dochters verbindt. Daar staan ze dan. De onbekende vrouw naast de bekende Jairo. Hij is de man van adel. Een van de oversten van de joodse kerk en een van de weinigen die door de evangelisten bij naam wordt genoemd – en dat gebeurt niet vaak. Daarnaast wordt de onbekende vrouw geparkeerd. Vrouw zonder naam, vrouw zonder status, vrouw zonder welkom in de joodse kerk. Wie van de twee zou je thuis het liefst op bezoek hebben? De ambtenaar met zijn Mercedes-Benz E250 CDI en zijstickers 'Dienaar van de Heer' of het naamloze vrouwtje met haar roestige bakfiets?

Daar komen ze. Jairo de man die zich pal voor de Heer frontaal op de grond neerwerpt en vrouw 'Anonymus' die stiekem van achteren rondsluip, ongezien en ongemerkt. En toch benadert de Heer ze op soortgelijke manier. Samen met de volksmassa trekken ze op richting Jairo's villa. Geruststellend om te zien. Ook voor de gelovigen. Eindelijk weer een directeur die hulp zoekt bij de Heer. Welk een zware steen zal er hart zijn afgevallen toen Jezus zijn verzoek inwilligde.

En dan die onbekende zieke rondrollende vrouw. Totaal radeloos tegenover artsen, maar met volledig vertrouwen tegenover de Heer. Zoals we al zagen was het helemaal niet de bedoeling dat ze meeliep in de volksmassa. Ze was niet welkom. Ze moest afstand nemen. *Last Number* was haar lot. Daar stond ze dan. Fysiek en psychisch kapot. Maatschappelijk aan de rand van de samenleving. Wat zal voor haar het moeilijkst zijn geweest?

Opsporingsdienst

De zieke vrouw vroeg geen aandacht maar krijgt die toch. Ze raakte in geloof de kwast van het kleed van de Heer aan (Luc. 8:44). Dat leek genoeg voor haar te zijn. Haar

aanraking gebeurde ongemerkt, maar zou niet vruchteloos zijn. Een uniek wonder vindt plaats door de actie van de vrouw. Dit is het enige wonder waarin Christus een passieve rol speelt. Boeiend in deze context! Zij was degene die het initiatief en de actie nam. De enige de *Number One!* Haar geloof brengt haar genezing. Ondanks dat de Heer Jezus onderweg was naar synagogechef Jaïrus, had Hij eveneens oog voor de naamloze betekenisloze vrouw. Maar ze zou niet onbetekenend blijven. De Heer start een special recherche.

Zoals de vrouw aan haar lichaam erkende (Gr. *egnó*) dat ze gezond was geworden, erkende (Gr. *epignous*) de Heer aan zijn lichaam dat er kracht van Hem was uitgegaan. Hij zocht de persoon die Hem had aangeraakt. Hij deed die opsporingsdienst niet uit onwetendheid. Hij wist dat een speciaal iemand zijn kleren had aangeraakt en dat het een vrouw was (Gr. *tis* [nom.vr.ev.], vgl. Mc5:32). Net zoals God Adam in de hof van Eden riep, toen deze samen met zijn vrouw had gezondigd (Gn3:9), roept de Heer deze vrouw die zich volledig aan de Heer heeft toevertrouwd. Het is onmogelijk Hem in geloof aan te raken zonder dat Hij jou nabij komt. Heerlijk om te weten voor deze vrouw. Iemand gaf om haar. Ze mocht naast Jaïrus komen staan. Veel mensen in die toestand zouden het liefst, net als zij, een zegen van de Heer willen ontvangen zonder openlijk te verschijnen. Ze had reden genoeg zich verborgen te houden. Ze was onrein geweest en had zonder toestemming de Heer aangeraakt. Een verwijt leek op zijn plaats en dat verwachtte ze ook eerder dan een zegening. Wellicht was het niet de eerste keer dat haar een onreine handeling verweten werd.

Vertrek was nu uitgesloten. Ze moest de Heer niet alleen kennen als fysieke Geneesheer. Hij wilde dat ze Hem niet ongemerkt benaderde. Hij wilde dat ze in zijn gezicht keek, zijn tederheid voelde en zijn liefdevolle bemoedigende woorden vernam. Dat gaf haar meer dan enkel fysieke genezing. Het gaf haar de volledige status in de maatschappij en voor God terug. Doordat de Heer haar aansprak als 'dochter' voelde ze zich aanvaard als mens. Ze mocht ervaren dat in Gods Koninkrijk de naamlozen een naam ontvangen.

Post!

Het is niet moeilijk om je levendig voor te stellen dat deze situatie voor Jaïrus een ongemakkelijk en ongeduldig gevoel veroorzaakte. Wat zou er zijn als de Heer te laat zou komen? Jaïrus let gespannen op de situatie die er zich rondom hem afspeelt. Een bode van Jaïrus arriveert als de Heer aan het speken is. Hij geeft te kennen dat zijn dochter gestorven is. Bijna gelijktijdig hoort de volksmassa twee uitspraken. Eén van de Heer en één van de bode. Eén over een dochter die genezen is door haar geloof en één over een dochter die gestorven is ondanks het geloof. Het 'dochter, je geloof heeft je behouden' en 'je dochter is gestorven' staan in fel contrast tot elkaar. Jaïrus hoefde niet meer aan te dringen en de Meester lastig te vallen. De tijd was voorbij. De *terra incognita* had voorrang gekregen. De reis mocht kalmer voortgaan. Hoe voel je je op dat moment? Een ander heeft voorrang ontvangen op iets waar jij voorrang op dacht te hebben. Je stelt je de vraag of de ene gebeurtenis de andere niet verhinderde. Jaloezie kan opkomen. Ook onterechte jaloezie want de vrouw had geen kostbare minuten verspild. Het was de Heer geweest die zich knus de tijd had gegund een speurtocht uit te vaardigen. Iets wat totaal niet nodig leek op het eerste gezicht. Het mens was toch genezen. Wat nu nog meer? Lag het dan toch aan haar? Eigenlijk wel. Want als zij er niet was geweest, als ze zich fijn aan de regels had gehouden zou het anders verlopen zijn. Dan zou er geen detective-actie zijn gestart. Alles zou dan nog spoedig en vredig zijn verlopen. Vredig voor ons gezin. Voor mijn vrouw en mijn kind.

Proefwerk

Door het vorige bericht is in een ogenblik de wereld van Jaïrus ineengestort. Honderden gedachten schoten er door zijn hoofd, doordrenkt van de brandende vraag: 'Waarom?'

Welke mogelijkheden had Jaïrus nog? Hij zou alles kunnen verwerpen en in zijn wanhoop ervandoor gaan. Maar Hij koos te blijven in de buurt van de Heer. Christus was de bron van zijn hoop.

Hij wist dat de Heer Jezus wonderen kon doen – dat had hij net zelf gezien bij het geloof van de andere dochter – maar zou de Heer ook doden kunnen opwekken? Zijn geloof werd op de proef gesteld. Zowel deze overste als de naamloze vrouw zouden uiteindelijk erkennen dat het geloof het enige was dat bleef te midden van alle hopeloosheid. Beiden tonen ons in dit tweeluik dat geslacht, maatschappelijke positie en respect geen waarde hebben voor God in onze toenadering tot Hem om redding. Voor Hem staan naamloos en naamvol gelijk.

Zes of zeven levenden?

Aankomst bij het huis van Jaïrus. De schare blijft buiten bij klaagorkest en treurband. Drie leerlingen met bijnaam mogen binnengaan. Ademhaling en polsslag zijn bij het dochttertje verdwenen. Ze is dood voor de omstanders. Ze slaapt voor de Heer die de sleutels van de dood heeft. Haar toestand is tijdelijk. Haar leven is nog niet beëindigd; er komt meer. Net als vandaag lacht een groot deel van de wereld over God Woorden. Slapen? Het lijkt belachelijk. Je moet alles negeren om dat te accepteren. De Heer verdrijft allen uit het huis vanwege hun ongeloof. Zelfs de musici worden weggezonden. Enkel pa, ma, Piet, Jack en John mogen blijven en de Heer stelt zich tussen deze zes als zevende.

Voor Jaïrus is het een nieuwe geloofsbeproeving. Hij had menselijk gezien alle reden gehad om met de spotters mee te schertsen. Ondanks alle omstandigheden vertrouwde hij de Heer Jezus en geloofde hij dat zijn dochter enkel 'sliep' en dadelijk weer wakker zou worden.

Doden waren onrein in de ogen van de rabbijnen. De Heer raakte de hand van het meisje echter aan en gebod haar met het Aramese *talitha koem* op te staan. *Talitha* was de gebruikelijke aanduiding voor een meisje dat tussen de twaalf en de twaalf-en-een-half jaar oud was. Dat past bij de vermelding in Mc5:42 waar gezegd wordt dat het dochttertje twaalf jaar oud was. Voor haar twaalfde was het meisje een kind. Na haar twaalfde was ze huwbaar. Het meisje werd nu aangeraakt en 'wakker' geroepen. Onreinheid week voor reinheid.

Verbindingsstukken

Een groot getuigenis van hetgeen gebeurd is wordt niet toegestaan. Die opdracht lijkt onmogelijk bij een dodenopwekking. Een begrafenisaankondiging die afgelast werd door een heropstanding haalde ook in die tijd de krantenkoppen. Velen hadden namelijk van tevoren het rouwklagen gehoord en zagen later het meisje rondlopen. De stoet wist dat er een sterfhuis was. Toch mochten ze alleen de Heer Jezus naar binnen en het genezen meisje naar buiten zien komen.

We noemden al dat ook beide dochters in het verhaal naast elkaar worden geplaatst. Net als bij de genezing van de bloedvloeiende vrouw werd de dochter van Jaïrus in alle stilte genezen. De onbekende dochter en de dochter van de bekende synagoge-overste ontvangen hetzelfde lot. In beide gaat het om situaties waar de artsen niets meer kunnen doen. Geld en aanzien kunnen niets meer betekenen voor de dochters. De vrouw had twaalf jaar ongeneselijke bloedingen en het twaalfjarige dochttertje van Jaïrus was dood. Toen het Jaïrus' dochttertje geboren werd, werd de oude dochter ziek. Het leek erop dat hetgeen de ene vrouw te veel had, de ander te weinig had. Bloedingen en dood werden door het volk als onrein gezien (Lv15:19-33; Nm19:11-22). In beide gevallen grijpt de Heer in en herstelt Hij hen. Hij geeft beide vrouwen terug aan volk en gezin. Maar de exacte manier van het herstel dient onbekend te blijven bij de buitenstaanders. Wanneer de genezen dochters voor het daglicht treden is de conclusie die getrokken moet worden voor Israël.

Meer dan uiterlijkheden

Het gaat in het verhaal om meer dan enkel een fysieke genezing. De tekst bemoedigt ons om ongeacht wie we ook zijn volledig op Hem te vertrouwen. Onbekenden vinden er troost en bekenden eveneens. Ze mogen weten dat de Heer hen gelijkwaardig behandelt ook al lijkt het voor ons dikwijls anders te zijn. De verroeste bakfiets en Mercedes-Benz ontvangen dezelfde status. In Gods koninkrijk zijn Jairus en de vrouw even kostbaar. Net zoals twee centen even kostbaar kunnen zijn als duizend euro in datzelfde rijk. Welk een bemoediging voor ons die tot de Heer met onze noden en verlangens komen. En welk een stimulans voor ons die deze Heer kennen om met diezelfde koninklijke waarden in deze maatschappij te staan. De maatschappij waar zomaar duizend onbekende vreemdelingen het land worden uitgezonden en er grote acties zouden zijn als het duizend afgewezen koeien zouden zijn.